

Sygn. akt VIII U 2750/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 r. w Gliwicach

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołań M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 września 2018 r. **nr** (...)

z dnia 19 października 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2750/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. P. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, albowiem ubezpieczony nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ wskazał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu pracy od 03.01.1997r. do 06.08.1979r. jako murarz oraz od 07.08.1979r. do 27.02.1998 r. jako traktorzysta- albowiem przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dało podstaw do uznania, że wykonywane przez ubezpieczonego prace były pracami wyłącznie transportowymi.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył dnia 24.09.2018r. ubezpieczony, w którym domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do emerytury z art. 184 w/w ustawy. W treści uzasadnienia wskazał, że pracując na stanowisku traktorzysty codziennie wykonywał prace transportowe.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy przyznał, że ubezpieczony dnia (...) ukończył 60 rok życia oraz że na dzień 01.01.1999r. legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym 25 lat, 2 miesiące i 27 dni. Zdaniem organu ubezpieczony nie wykazał jednak żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Dnia 01.10.2018 r. ubezpieczony wniósł do organu rentowego pismo, w którym domagał się ponownego rozpatrzenia wniosku o przyznanie emerytury, przedkładając jednocześnie skorygowane świadectwo pracy, pochodzące z Krajowego Ośrodka (...) Oddziału Terenowego w O., w którym wskazano, że ubezpieczony w okresie od 07.08.1979 r. do 27.02.1998 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę „Prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych” Wykaz A Dział VIII poz. 3 na stanowisku kierowcy ciągnika kołowego.

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 19.10.2018 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 w/w ustawy w związku z § 4 w/w Rozporządzenia, wskazując ponownie, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego 15-letniego pracy w szczególnych warunkach, albowiem przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dało podstaw do uznania, że wykonywane przez ubezpieczonego prace były pracami wyłącznie transportowymi. Jednocześnie organ rentowy powyższą decyzją uchylił decyzję odmowną z dnia 18.09.2018 r.

Dnia 29.10.2018 r. odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, że z przedłożonego przez Krajowy Ośrodek (...) z dnia 27.09.2018 r. świadectwa pracy jednoznacznie wynika, że pracował on na stanowisku „kierowcy ciągników, kombajnów, pojazdów gąsienicowych”.

Organ rentowy wniósł o oddalenie tego odwołania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Powyższe odwołania zostały połączone na mocy zarządzenia z dnia 19.12.2018 r. do wspólnego rozpoznania pod sygn. akt VIII U 2750/18.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek 60 lat.

Na dzień 01.01.1991r. ubezpieczony legitymuje się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył 24.08.2018 r. iw jego rozpoznaniu organ wydał dnia 18.09.2018 decyzję odmowną o nr (...). Po przedłożeniu skorygowanego świadectwa pracy z dnia 27.09.2018r. wnioskiem z dnia 01.10.2018r. ubezpieczony wniósł o ponowne rozpatrzenie wniosku o przyznanie emerytury i w jego rozpoznaniu organ rentowy wydał odmowną decyzję z dnia 19.10.2018r. o nr (...).

(okoliczności bezsporne)

W okresie od 03.01.1977r. do dnia 27.02.1998 r. ubezpieczony był zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym (...) S. Ś. po przekazaniu z (...) T. Zakład Rolny (...). W okresie spornym tj. 07.08.1979r. do 27.02.1998r. ubezpieczony był zatrudniony w zakładzie pracy na stanowisku pracy kierowcy ciągnika kołowego.

(dowód: akta rentowek. 35)

Zakład Rolny (...), a następnie Gospodarstwo Rolne (...) S. Ś. zajmowały się hodowlą inwentarza żywego, pracami rolnymi tj. uprawianiem buraków, zbóż, rzepaku, a także pracami transportowymi tj. przewozem węgla, zboża, nawozów, paszy.

Ubezpieczony świadczył na rzecz zakładów pracy zarówno prace polowe, jak i związane transportem. Jego praca była uzależniona od aktualnych potrzeb zakładów. Przykładowo ubezpieczony jesienią woził buraki na stację kolejową w R., zaś zimą dowoził paszę do obór i świń. Wiosną ubezpieczony transportował nawóz na poszczególne pola, ziemniaki do sadzenia, wodę do oprysków, a także wykonywał takie prace polowe jak opryski, rozsypywanie nawozu po polach, podorywka, bronowanie. Latem ubezpieczony zajmował się wywozem gnojownicy na pola, którą to wcześniej musiał dostarczyć na pole drogą publiczną. W okresie żniw ubezpieczony zajmował się transportem słomy oraz zboża do magazynów. Dodatkowo ubezpieczony wykonywał prace polowe w uprawach roślin okopowych. Tożsamą pracę co ubezpieczony wykonywali także inni pracownicy, w tym W. G..

(dowód: zeznania świadka S. K. k. 19-20, zeznania świadka W. G. k. 21, zeznania ubezpieczonego k. 21)

Ubezpieczony w dniu 12.05.1986r. odbył kurs w Wojewódzkim Ośrodku (...) - Oddziale Rejonowym w G., gdzie został przeszkolony z zakresu techniki wykonywania zabiegów ochrony roślin oraz BHP przy stosowaniu środków chemicznych.

(dowód: akta osobowego ubezpieczonego- zaświadczenie).

Podany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, akta rentowe oraz akta osobowe ubezpieczonego, zeznania w/w świadków oraz zeznania ubezpieczonego. Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako spójny i kompletny, a także mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz 353 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Bezspornym jest, że ubezpieczony w dniu (...) ukończył 60 rok życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i na dzień 01.01.1991r. legitymuje się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Jedyną kwestią sporną w niniejszym postępowaniu pozostawała okoliczność, czy ubezpieczony przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach.

W wykazie A, dziale VIII „PRACE W (...), poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. wymienione zostały prace: prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsiennicowych. W wykazie tym wskazane jest zatem stanowisko kierowcy ciągnika (traktorzysty).

W judykaturze potwierdza się stanowisko, że w świetle przepisów wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., wyodrębnienie poszczególnych prac ma charakter stanowiskowo - branżowy. Pod pozycją branży zamieszczonej w kolejnych działach wykazu wymieniono bowiem konkretne stanowiska przypisane branży, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Przyporządkowanie danego rodzaju pracy do określonej branży ma istotne znaczenie dla kwalifikacji jako pracy w szczególnych warunkach. Usystematyzowanie prac o znacznej szkodliwości i uciążliwości do oddzielnych działów oraz poszczególnych stanowisk w ramach gałęzi gospodarki nie jest przypadkowe, gdyż należy przyjąć, że konkretne stanowisko narażone jest na ekspozycję na szkodliwe czynniki w stopniu mniejszym lub większym, w zależności od tego, w którym dziale przemysłu jest umiejscowione. Oznacza to, że przynależność pracodawcy do określonej gałęzi przemysłu ma znaczenie istotne i nie można dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały przypisane w tym akcie (por. wyrok SN z dnia 19 maja 2011 r., III UK 174/10)

Umiejscowienie pracy kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsiennicowych w dziale (...) powoduje, że aby zaliczyć pracę kierowcy ciągnika, jako wykonywanej w warunkach szczególnych, praca ta musiała polegać na wykonywaniu prac polegających na przewożeniu towarów. Wykonywanie prac polowych nie uprawnia zatem do zaliczenia pracy kierowcy ciągnika do pracy w szczególnych warunkach. Dodatkowo po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, aby zaliczyć dany okres pracy do pracy, która uprawnia do wcześniejszej emerytury, musiała być ona wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby ubezpieczony w okresie od 07.08.1979r. do dnia 27.02.1998r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach tj. w transporcie na stanowisku kierowcy ciągnika-traktorzysty. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, wynika w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony jako traktorzysta wykonywał pracę zarówno polowe, jak i w transporcie. Powyższe okoliczności potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie tj. W. G. i S. K. oraz sam ubezpieczony. Co prawda świadkowie różnie określali udział prac polowych w całej świadczonej pracy w spornym okresie przez ubezpieczonego(świadek W. G. zeznał, że ubezpieczony w 30% wykonywał prace polowe, zaś świadek S. K. określił powyższy wskaźnik na 40%),jednak powyższe zeznania i tak wskazują bez wątplenia na to, że prace polowe stanowiły znaczną część prac wykonywanych przez ubezpieczonego. Prace polowe nie były zatem pracami marginalnymi, a stanowiły niemalą część zatrudnienia ubezpieczonego. Fakt wykonywania przez ubezpieczonego prac polowych znajduje także potwierdzenie w aktach osobowych ubezpieczonego, z których wynika, że ubezpieczony odbywał kursy w zakresie prac polowych. Przykładowo z zaświadczenia z 16 maja 1986 roku wynika, że ubezpieczony został przeszkolony z zakresu techniki wykonywania zabiegów ochrony roślin oraz przy stosowaniu środków chemicznych. Biorąc pod uwagę okoliczność, że aby zaliczyć dany okres pracy do pracy w warunkach szczególnych, konieczne jest jej wykonywanie w takich warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie sposób zaliczyć świadczonej przez ubezpieczonego w okresie od 07.08.1979r. do dnia 27.02.1998r. pracy do pracy w warunkach szczególnych na stanowisku traktorzysty. Ubezpieczony nie wykazał zatem, że do dnia 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę w warunkach szczególnych przez 15 lat.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przywołane przepisy prawa oraz art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołania ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska